TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS
2004 m. birželio 24 d.*

Byloje C-49/02

dėl *Bundespatentgericht* (Vokietija) pagal EB 234 straipsnį Teisingumo Teismui pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą šio teismo nagrinėjamoje byloje, iškeltoje

Heidelberger Bauchemie GmbH,

dėl 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1) 2 straipsnio išaiškinimo,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (pranešėjas), R. Schintgen ir N. Colneric,

generalinis advokatas P. Léger,
sekretorius H. von Holstein, sekretoriaus padėjėjas,

* Proceso kalba: vokiečių.

išnagrinėjęs rašytines pastabas, pateiktas:

— *Heidelberger Bauchemie GmbH*, atstovaujamos *Rechtsanwalt* V. Schmitz,

— Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos H. G. Sevenster,

— Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos P. Ormond, padedamo *barrister* D. Alexander,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos N. B. Rasmussen ir T. Jürgensen,

susipažinęs su pranešimu apie bylą,

išklausęs 2003 m. lapkričio 6 d. posėdyje *Heidelberger Bauchemie GmbH* bei Komisijos pareikštas žodines pastabas,

susipažinęs su 2004 m. sausio 15 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 2002 m. sausio 22 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2002 m. vasario 20 d., *Bundespatentgericht* pagal EB 234 straipsnį pateikė du klausimus dėl 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL 1989, L 40, p. 1, toliau – direktyva) 2 straipsnio išaiškinimo.

2 Šie klausimai iškilo *Heidelberger Bauchemie GmbH* (toliau – *Heidelberger Bauchemie)* pareiškus ieškinį dėl *Deutsches Patentamt* (Vokietijos patentų biuro, toliau – patentų biuro) atsisakymo įregistruoti mėlyną ir geltoną spalvas kaip tam tikrų statybinių medžiagų prekių ženklą.

Teisinis pagrindas

TRIPS sutartis

3 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimu 94/800/EB (OL L 336, p. 1 ir 214) Europos Bendrijos vardu jos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu buvo patvirtinta Sutartis dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba, esanti 1994 m. balandžio 15 d. Pasaulinės prekybos organizacijos steigimo sutarties

priede (toliau – TRIPS sutartis). Jis įsigaliojo 1995 m. sausio 1 d. Tačiau, remiantis TRIPS sutarties 65 straipsnio 1 dalimi, valstybės narės neprivalėjo taikyti jos nuostatų iki vienerių metų bendrojo termino pabaigos, t. y. iki 1996 m. sausio 1 d.

4 TRIPS sutarties 15 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Bet koks žymuo ar žymenų kombinacija, pagal kuriuos vienos įmonės prekes ar paslaugas galima atskirti nuo kitos įmonės prekių ar paslaugų, laikomi galinčiais sudaryti prekės ženklą. Tokius žymenis (ypač žodžius), kuriuos sudaro asmenvardžiai, raidės, skaitmenys, vaizdiniai elementai ir spalvų kombinacijos, taip pat bet kokią tų žymenų kombinaciją turi būti leista registruoti kaip prekių ženklus. Kai žymenys nėra tokie būdingi, kad pagal juos būtų galima atskirti atitinkamas prekes ar paslaugas, valstybės narės numato, kad įregistravimas priklauso nuo atpažinimo / skirtingumo, kuris įgytas tuos žymenis naudojant. Valstybės narės, kaip įregistravimo sąlygos, gali reikalauti, kad žymenys būtų vizualiai suvokiami."

Bendrijos teisės aktai

5 Direktyvos 2 straipsnyje „Žymenys, sudarantys prekių ženklą" nurodyta:

„Prekių ženklas gali būti sudarytas iš bet kokio žymens, kurį galima pavaizduoti grafiškai, būtent – iš žodžių, įskaitant asmenvardžius, dizaino, raidžių, skaitmenų, išorinio prekių ar jų įpakavimo vaizdo, su sąlyga, kad tokie žymenys leidžia atskirti vienai įmonei priklausančias prekes arba paslaugas nuo kitai įmonei priklausančių prekių arba paslaugų."

6 Direktyvos 3 straipsnyje „Atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindai" numatyta:

„1. Toliau išvardyti žymenys nebus registruojami arba, jeigu jau įregistruoti, galės būti pripažinti negaliojančiais:

a) žymenys, negalintys sudaryti prekių ženklų;

b) prekių ženklai, neturintys jokių skiriamųjų požymių;

c) prekių ženklai, sudaryti tik iš žymenų arba požymių, kurie prekyboje gali būti naudojami pažymėti rūšį, kokybę, kiekį, paskirtį, vertę, geografinę kilmę arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laiką, arba kitas prekių ar paslaugų ypatybes;

d) prekių ženklai, sudaryti tik iš tokių žymenų arba požymių, kurie dabartinėje kalboje, sąžiningoje ir nusistovėjusioje prekybos praktikoje tapo įprastiniais;

<...>

3. Nebus atsisakoma registruoti prekių ženklo ir jo registracija 1 dalies b, c arba d punktuose nurodyta tvarka nebus pripažįstama negaliojančia, jeigu iki paraiškos

registruoti padavimo datos ir vėliau jį naudojant tas prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį. Bet kuri valstybė narė gali papildomai numatyti, jog ši nuostata taikoma ir tada, kai skiriamasis požymis buvo įgytas po paraiškos registruoti padavimo arba registravimo datos.

<...>"

Vokietijos teisės aktai

7 1994 m. spalio 25 d. *Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen* (Įstatymas dėl prekių ženklų ir kitų skiriamųjų žymenų apsaugos, BGBl. 1994 I, p. 3082, toliau – *Markengesetz*), įsigaliojęs 1995 m. sausio 1 d., nurodytas *Gesetz zur Reform des Markenrechts und zur Umsetzung de Ersten Richtlinier* (Įstatymas dėl prekių ženklų teisės reformos ir dėl Pirmosios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę) pirmame straipsnyje, įgyvendina direktyvą Vokietijos teisėje.

8 *Markengesetz* 3 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta:

„Prekių ženklų apsauga gali būti suteikiama bet kokiems žymenims, būtent: žodžiams, tarp jų – asmenvardžiams, piešiniams, raidėms, skaitmenims, garsiniams signalams, erdvinėms konfigūracijoms, tarp jų išoriniam prekės arba jos pakuotės vaizdui, taip pat kitokiems įpakavimams, tarp jų spalvoms ir spalvų kombinacijoms, jeigu jie leidžia atskirti vienos įmonės prekes ar paslaugas nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų".

9 *Markengesetz* 8 straipsnyje nurodyta:

„1. Neregistruojami žymenys, kuriems pagal 3 straipsnį galima suteikti prekių ženklų apsaugą, tačiau jie negali būti pavaizduojami grafiškai.

2. Neregistruojami prekių ženklai,

1) neturintys jokių skiriamųjų požymių, žyminčių prekes ar paslaugas;

<...>

3. 2 dalies 1, 2 ir 3 punktai nėra taikomi, jeigu priimant sprendimą dėl registravimo atitinkama visuomenė yra pripažinusi prekių ženklą dėl jo naudojimo kaip žymintį paraiškoje nurodytas prekes ar paslaugas."

Pagrindinė byla ir prašyme priimti prejudicinį sprendimą pateikti klausimai

10 1995 m. kovo 22 d. *Heidelberger Bauchemie* kreipėsi į patentų biurą su paraiška įregistruoti mėlyną ir geltoną spalvas kaip prekių ženklą. Po antrašte „prekių ženklo pavaizdavimas" buvo stačiakampio formos popieriaus lapas, kurio viršutinė dalis

buvo mėlynos, o apatinė dalis – geltonos spalvos. Prie paraiškos pridėtas toks prekių ženklo aprašymas:

„Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra sudarytas iš pareiškėjo įmonės spalvų, naudojamų visomis įsivaizduojamomis formomis, ypač ant pakuočių ir etikečių.

Tiksli spalvų nuoroda:

RAL 5015/HKS 47 – mėlyna

RAL 1016/HKS 3 – geltona."

11 Prekių ženklą buvo prašoma įregistruoti skirtingų statybinių medžiagų sąrašui, būtent: klijams, skiedikliams, lakams, dažams, tepalams ir izoliuojančioms medžiagoms.

12 1996 m. rugsėjo 18 d. sprendimu patentų biuras atmetė šią paraišką motyvuodamas tuo, kad prašomas įregistruoti žymuo negali sudaryti prekių ženklo ir būti grafiškai pavaizduotas, be to, šis žymuo neturi skiriamųjų požymių. Tačiau 1998 m. gruodžio 10 d. *Bundesgerichtshof* (Vokietija) priėmus sprendimą „juodos ir geltonos spalvų prekių ženklas", patentų biuras persvarstė savo poziciją. 2000 m. gegužės 2 d.

sprendimu jis pritarė, kad iš esmės spalvos gali sudaryti prekių ženklą, tačiau atmetė paraišką dėl jokių skiriamųjų požymių nebuvimo. *Heidelberger Bauchemie* pateikė apeliaciją dėl šio sprendimo *Bundespatentgericht.*

13 *Bundespatentgericht* manymu, yra abejotina, kad abstrakčių ir be kontūrų spalvų prekių ženklai gali būti laikomi grafiškai pavaizduotinais „žymenimis" direktyvos 2 straipsnio prasme. Ši nuostata nurodo aiškiai apibrėžtus ir konkrečius, matomus ir galinčius būti grafiškai pavaizduotais žymenis. Direktyvos 2 straipsnyje numatyta žymens savybė būti grafiškai pavaizduotu atitinka prekių ženklų teisėje nustatytą tikslumo principą tam, kad būtų galima jį įregistruoti. Abejotina, kad abstrakčios spalvos prekių ženklas gali atitikti šį principą. Todėl direktyvos 2 straipsnis turi būti aiškinamas siekiant nustatyti, ar spalvos arba abstrakčių spalvų kombinacijos patenka į žymenų, galinčių sudaryti prekių ženklą, sąvoką. Reikia taip pat išsiaiškinti, ar „abstrakčių spalvų prekių ženklų" apsauga yra suderinama su visiems rinkos subjektams būtinu teisiniu tikrumu ir ar suteikdama prekių ženklų savininkams per dideles monopolijos teises, kurios yra nepagrįstos konkurentų atžvilgiu, ji nepažeidžia laisvo prekių bei paslaugų judėjimo.

14 Tokiomis sąlygomis *Bundespatentgericht* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir kreiptis į Teisingumo Teismą pateikdamas šiuos klausimus:

„Ar paraiškoje įregistruoti prekių ženklą abstrakčiai ir be kontūrų pažymėtos spalvos arba spalvų kombinacijos, kurių atspalviai yra pateikiami nurodant spalvų pavyzdžius (spalvų mėginį) ir yra patikslinti pagal pripažintą spalvų klasifikaciją, atitinka keliamas sąlygas prekių ženklui sudaryti direktyvos 2 straipsnio prasme?

Ar pagal direktyvos 2 straipsnį „(abstrakčios) spalvos prekių ženklas“ yra

a) žymuo;

b) pakankamai išskirtinis, kad galėtų nurodyti kilmę;

c) galintis būti grafiškai pavaizduotas?“

Dėl pateiktų klausimų

15 Pateikdamas šiuos klausimus, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia iš esmės: ar, jei atsakymas teigiamas, ir kokiomis sąlygomis abstrakčiai ir be kontūrų nurodytos spalvos ar spalvų kombinacijos gali sudaryti prekių ženklą direktyvos 2 straipsnio prasme.

16 Šiuo atžvilgiu Teisingumo Teismas 2003 m. gegužės 6 d. Sprendimo *Libertel* (C-104/01, Rink. p. I-3793) 24–26 punktuose priminė, kad Europos Sąjungos Taryba ir Komisija parengė bendrą deklaraciją, direktyvos priėmimo metu įrašytą į Tarybos posėdžio protokolą, pagal kurią jie „mano, jog 2 straipsnis nepašalina galimybės <...> įregistruoti spalvų kombinacijos ar vienos spalvos <...> kaip prekių ženklo su sąlyga, kad tokie žymenys leistų atskirti vienos įmonės prekes ar paslaugas nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų “ (OL VRDT Nr. 5/96, p. 607).

17 Aiškinant antrinės teisės nuostatą į tokią deklaraciją neturėtų būti atsižvelgta, jeigu, kaip šiuo atveju, nagrinėjamos nuostatos tekste nėra jokios jos turinio nuorodos, ir todėl ji neturi teisinės reikšmės (1991 m. vasario 26 d. Sprendimo *Antonissen*, C-292/89, Rink. p. I-745, 18 punktas ir 1997 m. gegužės 29 d. Sprendimo *VAG Sverie*, C-329/95, Rink. p. I-2675, 23 punktas). Be to, Taryba ir Komisija savo deklaracijos preambulėje aiškiai pripažino šį apribojimą, pagal kurį „kadangi toliau pateikti Tarybos ir Komisijos pareiškimai nėra teisės akto dalis, jie nedaro kliūčių Europos Bendrijų Teisingumo Teismui aiškinti šio teisės akto".

18 Todėl Teisingumo Teismas turi nustatyti: ar, jei atsakymas teigiamas, ir kokiomis sąlygomis direktyvos 2 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad erdvės neapribotos spalvos ar spalvų kombinacijos gali sudaryti prekių ženklą.

19 TRIPS sutarties 15 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad „spalvų kombinacijas <...> turi būti leista registruoti kaip prekių ženklus". Vis dėlto šioje sutartyje nėra pateiktos „spalvų kombinacijos" sąvokos.

20 Bendrija, tapusi TRIPS sutarties šalimi, privalo, kiek tai įmanoma, aiškinti teisės aktus dėl prekių ženklų, atsižvelgdama į šios sutarties tekstą ir tikslą (šiuo klausimu žr. 1998 m. birželio 16 d. Sprendimo *Hermès*, C-53/96, Rink. p. I-3603, 28 punktą).

21 Taigi reikia patikrinti, ar direktyvos 2 straipsnį galima aiškinti taip, kad „spalvų kombinacijos" gali sudaryti prekių ženklus.

22 Kad sudarytų prekių ženklą direktyvos 2 straipsnio prasme, spalvos ir spalvų kombinacijos turi išpildyti tris sąlygas. Pirmiausia, jos turi būti žymuo. Antra, šį žymenį turi būti galima grafiškai pavaizduoti. Trečia, jis turi leisti atskirti vienos įmonės prekes ar paslaugas nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų (šiuo klausimu žr. nurodyto sprendimo *Libertel* 23 punktą).

23 Kaip Teisingumo Teismas jau nusprendė, spalvos paprastai yra būdingos daiktams (nurodyto sprendimo *Libertel* 27 punktas). Netgi specifinėje prekybos srityje spalvos ir jų kombinacijos paprastai naudojamos dėl jų patrauklumo ar dekoratyvinių savybių, neperteikiant jokios prasmės. Tačiau neturėtų būti atmesta galimybė, kad spalvos ar jų kombinacijos, naudojamos žymint prekę ar paslaugą, galėtų sudaryti žymenį.

24 Siekiant taikyti direktyvos 2 straipsnį turi būti nustatyta, kad prašomos įregistruoti spalvos ar spalvų kombinacijos tame kontekste, kuriame jos naudojamos, iš esmės atrodo kaip žymuo. Šio reikalavimo tikslas – užkirsti kelią prekių ženklų teisės iškraipymui, siekiant gauti neteisėtos konkurencinės naudos.

25 Be to, iš Teisingumo Teismo praktikos išplaukia (2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Sieckmann* C-273/00, Rink. p. I-11737, 46–55 punktai ir nurodyto sprendimo *Libertel* 28 ir 29 punktai), kad pagal direktyvos 2 straipsnį vizualus grafinis pavaizdavimas figūromis, linijomis ar ženklais turi būti toks, kad jį būtų galima tiksliai atskirti.

26 Toks aiškinimas yra būtinas geram prekių ženklų registravimo sistemos veikimui.

27 Grafinio pavaizdavimo reikalavimo paskirtis – apibrėžti patį prekių ženklą tam, kad būtų nustatytas tikslus įregistruoto prekių ženklo savininkui suteiktos apsaugos objektas.

28 Prekių ženklo įregistravimo viešajame registre tikslas – kompetentingoms valdžios institucijoms ir visuomenei, ypač ūkio subjektams, suteikti galimybę susipažinti su prekių ženklu.

29 Pirma, kompetentingos valdžios institucijos turi aiškiai ir tiksliai žinoti prekių ženklą sudarančių žymenų pobūdį, kad galėtų vykdyti savo pareigas, susijusias su išankstiniu paraiškų įregistruoti prekių ženklą nagrinėjimu bei su tinkamo ir tikslaus prekių ženklų registro skelbimu bei tvarkymu.

30 Antra, ūkio subjektai turi turėti galimybę aiškiai ir tiksliai žinoti apie esamų ar galimų konkurentų įregistruotus prekių ženklus arba apie pateiktas paraiškas įregistruoti prekių ženklą ir taip gauti atitinkamą informaciją, susijusią su trečiųjų asmenų teisėmis.

31 Šiomis sąlygomis žymuo, kad atliktų savo įregistruoto prekių ženklo vaidmenį, turi būti tiksliai ir nuosekliai suvokiamas, kad užtikrintų šio prekių ženklo pirminę funkciją. Atsižvelgiant į prekių ženklo įregistravimo trukmę ir į tai, kad ji gali būti, kaip tai numatyta direktyvoje, ilgesniam ar trumpesniam laikotarpiui pratęsta, pavaizdavimas turi būti taip pat ilgalaikis.

32 Iš to matyti, kad grafinis pavaizdavimas pagal direktyvos 2 straipsnį turi būti tikslus ir ilgalaikis.

33 To siekiant dviejų ar kelių abstrakčiai ir be kontūrų nurodytų spalvų grafinis pavaizdavimas turi apimti sisteminę kombinaciją, iš anksto nustatytu ir nuosekliu būdu jungiančią atitinkamas spalvas.

34 Paprastas dviejų ar kelių spalvų neapibrėžtas ir be kontūrų sugretinimas arba dviejų ar kelių spalvų nurodymas „visomis įsivaizduojamomis formomis", o tai yra pagrindinės bylos dalykas, neatitinka pagal šio sprendimo 25–32 punktų aiškinimą direktyvos 2 straipsnyje reikalaujamų tikslumo ir nuoseklumo požymių.

35 Iš tiesų toks pateikimas suteiktų galimybę atsirasti daugeliui skirtingų kombinacijų, neleidžiančių vartotojui suvokti bei įsiminti konkrečios kombinacijos, pagal kurią jis galėtų užtikrintai įsigyti tokį patį pirkinį, bei neleidžiančių kompetentingoms valdžios institucijoms ir ūkio subjektams susipažinti su prekių ženklo savininkui suteiktų teisių apsaugos apimtimi.

36 Dėl kiekvienos atitinkamos spalvos pavaizdavimo būdo iš minėto sprendimo *Libertel* 33, 34, 37, 38 ir 68 punktų matyti, kad atitinkamos spalvos pavyzdys, pateiktas kartu nurodant spalvą tarptautiniu mastu pripažintu identifikavimo kodu, gali būti laikomas grafiškai pavaizduotu direktyvos 2 straipsnio prasme.

37 Norint atsakyti į klausimą, ar pagal šią nuostatą spalvos ar spalvų kombinacijos leidžia atskirti vienos įmonės prekes ir paslaugas nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų, reikia įvertinti, ar šios spalvos arba spalvų kombinacijos gali suteikti tikslios informacijos, ypač susijusios su prekės ar paslaugos kilme.

38 Iš nurodyto sprendimo *Libertel* 40, 41 ir 65–67 punktų matyti, kad nors spalvos gali perteikti tam tikras idėjas ir sukelti jausmus, tačiau dėl savo prigimties jos nelabai gali suteikti tikslios informacijos. Juo labiau kad dėl patrauklumo jos yra įprastai ir plačiai naudojamos prekių ir paslaugų reklamoje bei prekyboje, nieko tikslaus nepranešdamos.

39 Išskyrus ypatingas aplinkybes, spalvos *ab initio* neturi skiriamojo požymio, bet naudojamos atitinkamų prekių ar paslaugų atžvilgiu gali jį įgyti.

40 Šiomis sąlygomis pripažintina, kad pagal direktyvos 2 straipsnį abstrakčiai ir be kontūrų nurodytos spalvos bei jų kombinacijos gali leisti atskirti vienos įmonės prekes ar paslaugas nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų.

41 Pridurtina, kad net jeigu spalvų kombinacija, prašoma įregistruoti prekių ženklu, atitinka prekių ženklui keliamas sąlygas direktyvos 2 straipsnio prasme, dar reikia, kad kompetentinga prekių ženklus registruojanti institucija įvertintų, ar prašoma įregistruoti kombinacija atitinka kitas, t. y. direktyvos 3 straipsnyje numatytas sąlygas, kad būtų įregistruota kaip prašančiosios įregistruoti prekių ženklą įmonės prekių ar paslaugų prekių ženklas. Vertinant turi būti atsižvelgta į atitinkamas nagrinėjamo atvejo aplinkybes, tarp jų – prireikus – į prašomo įregistruoti prekių ženklu žymens panaudojimą (nurodyto sprendimo *Libertel* 76 punktas ir 2004 m. vasario 12 d. Sprendimo *Koninklijke KPN Nederland*, C-363/99, dar nepaskelbto Rinkinyje, 37 punktas). Vertinant taip pat turi būti atsižvelgta į bendrąjį interesą neteisėtai neapriboti kitų subjektų, tiekiančių prekes ar teikiančių paslaugas, panašias į tas, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, spalvų panaudojimo galimybių (nurodyto sprendimo *Libertel* 52–56 punktai).

42 Atsižvelgiant į tai, kas pirmiau nurodyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad paraiškoje įregistruoti prekių ženklą abstrakčiai ir be kontūrų nurodytos spalvos arba spalvų kombinacijos, kurių atspalviai pateikiami nurodant spalvos pavyzdžius bei patikslinami pagal tarptautiniu mastu pripažintą spalvų klasifikaciją, gali sudaryti prekių ženklą direktyvos 2 straipsnio prasme, jeigu:

— yra nustatyta, kad tame kontekste, kuriame jos naudojamos, šios spalvos ar jų kombinacijos iš esmės atrodo kaip žymuo, ir jeigu

— paraiška įregistruoti prekių ženklą iš anksto nustatytu ir nuosekliu būdu apima atitinkamas spalvas jungiančią sisteminę kombinaciją.

Net jeigu spalvų kombinacija, kad sudarytų prekių ženklą direktyvos 2 straipsnio prasme, atitinka keliamas sąlygas, reikia, kad kompetentinga prekių ženklus registruojanti institucija įvertintų, ar prašoma įregistruoti kombinacija atitinka kitas, t. y. direktyvos 3 straipsnyje numatytas sąlygas, jog būtų įregistruota kaip prašančiosios įregistruoti prekių ženklą įmonės prekių ar paslaugų prekių ženklas. Vertinant turi būti atsižvelgta į visas atitinkamas nagrinėjamo atvejo aplinkybes, tarp jų – prireikus – į prašomo įregistruoti prekių ženklu žymens panaudojimą. Vertinant turi būti taip pat atsižvelgta į bendrąjį interesą neteisėtai neapriboti kitų subjektų, tiekiančių prekes ar teikiančių paslaugas, panašias į tas, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, spalvų panaudojimo galimybių.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

43 Nyderlandų ir Jungtinės Karalystės vyriausybių bei Komisijos, kurios pateikė Teisingumo Teismui savo pastabas, bylinėjimosi išlaidos nėra atlygintinos. Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti pastarasis teismas.

Remdamasis šiais motyvais,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

atsakydamas į klausimus, kuriuos jam 2002 m. sausio 22 d. nutartimi pateikė *Bundespatentgericht*, nusprendžia:

Paraiškoje įregistruoti prekių ženklą abstrakčiai ir be kontūrų nurodytos spalvos arba spalvų kombinacijos, kurių atspalviai pateikiami nurodant spalvos pavyzdžius bei patikslinami pagal tarptautiniu mastu pripažintą spalvų klasifikaciją, gali sudaryti prekių ženklą 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios

Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti 2 straipsnio prasme, jeigu:

— **yra nustatyta, kad tame kontekste, kuriame jos yra naudojamos, šios spalvos ar spalvų kombinacijos iš esmės atrodo kaip žymuo, ir jeigu**

— **paraiška įregistruoti prekių ženklą apima iš anksto nustatytu ir nuosekliu būdu atitinkamas spalvas sujungiančią sisteminę kombinaciją.**

Net jeigu spalvų kombinacija, kad sudarytų prekių ženklą direktyvos 2 straipsnio prasme, atitinka keliamas sąlygas, reikia, kad kompetentinga prekių ženklus registruojanti institucija įvertintų, ar prašoma įregistruoti kombinacija atitinka kitas, t. y. direktyvos 3 straipsnyje numatytas sąlygas, kad būtų įregistruota kaip prašančiosios įregistruoti prekių ženklą įmonės prekių ar paslaugų prekių ženklas. Vertinant turi būti atsižvelgta į visas atitinkamas nagrinėjamo atvejo aplinkybes, tarp jų – prireikus – į prašomo įregistruoti prekių ženklu žymens panaudojimą. Vertinant taip pat turi būti atsižvelgta į bendrąjį interesą neteisėtai neapriboti kitų subjektų, tiekiančių prekes ar teikiančių paslaugas, panašias į tas, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, spalvų panaudojimo galimybių.

Timmermans Puissochet Cunha Rodrigues

Schintgen Colneric

Paskelbta 2004 m. birželio 24 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Sekretorius

R. Grass

Antrosios kolegijos pirmininkas

C. W. A. Timmermans